

فنون نگارش طنز در ادبیات نمایشی

۱۵ وصعیت کُمیک برای طرح داستان طر (فرم)
۲۳ ویژگی اصلی ماهیت طر (محتوا)

فریدن پورمحسی

اسناد

فهرست

۱	بیوگرافی
۵	پیش‌گفتار
۱۱	مقدمه
۱۲	روش تحقیق
۱۵	فصل اول محتوا
۱۷	مقدمه
۱۸	بحث اول ریشه‌ها
۲۰	بحث دوم کمدی و تراژدی
۲۲	دو دیدگاه در حصوص دو گوبه سماویشانامه
۲۲	ویژگی‌های طریق‌های سماویشی
۲۴	بحث سوم معنوم و تعاریف طریق

۴۲	سوژه‌ی طر	۲۶	چند دیدگاه در حصوص تعاریف طر
۴۳	بحش پنجم الگوهای بیانشی کردن طر از امور احراری	۲۷	حوره‌های سوریک در رمیه‌ی طر
۴۵	حالات آنکه	۲۹	بحش چهارم ماهیت و ویژگی‌های طر
		۳۰	عدالت محوری طر
۴۷	فصل دوم فرم	۳۱	صراحت و بی احساسی طر
۴۹	مقدمه	۳۲	بعی تابوها در طر
۵۰	بحش اول تحلیل فرم	۳۲	بی انصافی طر
۵۱	بحش دوم داستان	۳۲	موحه شدید امور عرب‌موحه
۵۲	گام‌های اول برای نگارش داستان طر	۳۴	پوشش کمیک طر
۵۶	بررسی داستان طر	۳۵	ناری نا معانی در طر
۵۷	آغار میانه و پایان داستان	۳۵	اتفاقات طر
۵۷	موقععت در کمدی	۳۵	قهرمانان طر
۵۸	موقعیت‌های ایجاد شده برای شخصیت کمدی	۳۵	اعتراض آمر بودن طر
۵۹	بحش سوم ۱۵ و صعیت بیانشی برای طراحی داستان‌های طر	۳۶	اصلاحات طر
۶۱	و صعیت تلافی	۳۷	حقیقت‌بیانی در طر
۶۴	و صعیت اشتباه	۳۸	تلطیف افکار در طر
۶۵	و صعیت عدم تناسب علت و معلول	۳۹	شاسن‌ها و تصادف‌های هدفمند در طر
۶۶	و صعیت تکرار	۳۹	آشایی‌ردایی در طر
۶۸	و صعیت انتخاب بر سر دوراهی	۴۰	اسایی بودن طر
۷۲	و صعیت شناس و تصادف	۴۰	تقلیل امور متعالی به عیرمعالی در طر
۷۸	و صعیت عناصر متضاد و متناقض	۴۱	حایگری‌ی عواطف، صفت‌ها یا قیدها به حای
۸۰	و صعیت تداخل رویدادها	۴۱	باریمایی (به حاطر آوردن) طر
۸۴	و صعیت اعراف، علو و دست‌کم‌گری	۴۱	حداندند و پایان حوش در طر
۸۹	و صعیت حامه‌حایی	۴۲	احتماعی بودن طر
	و صعیت براساس رفیار و صفات انسانی	۴۲	ارصای حسن برتری‌حویی

۹۸	و صعیت حسی و عاطفی
۱۰۳ ..	و صعیت مرگ
۱۰۴ ..	و صعیت مذهب
۱۰۴ ..	و صعیت گناه کاران بی تفصیر
۱۰۴ ..	بحش چهارم ساحتار
۱۰۵ ..	تعریف ساحمار
۱۰۸ ..	ساحمار و عاصر طرح دراماتیک
۱۱۴ ..	بحوهای حل مشکلات و برداشت موابع
۱۲۱ ..	بحش پنجم شخصت کمدی و کمدین
۱۲۱ ..	شخصیت کمدی
۱۲۷ ..	بحش ششم گفت و گو
۱۲۸ ..	ویژگی‌های گفت و گوهای طر براساس موارد بالا
۱۳۱ ..	بحش هفتم شرین کاری
۱۳۲ ..	بحش هشتم طرح‌های عبر دراماتیک
۱۳۳ ..	درباره‌ی طر و فانتزی
۱۳۴ ..	طر و فانتزی
۱۳۵ ..	سخن آخر
۱۳۹ ..	کتاب‌شناسی
۱۴۳ ..	اعلام

اگر چری حنده‌دار است، نادف، حمقی سهان را در آن حسب وحو کند
برنارد ساو

مقدمه

این کتاب بیشتر با رویکرد و هدف آشایی‌ها فون و تکیک‌های به کاررفته در نگارش ادبیات نمایشی طریق لحاظ فرم و ساختار نگاشته شده است، اما قل ار پرداختن به آن‌ها و برای آشایی هرچه بیشتر نا ماهیت طریق، اس فصل به عنوان مقدمه‌ای برای ورود به بحث اصلی ارائه می‌شود شاید برخی از مطالب این فصل چنان‌هم برای حواس‌گان فرهیحه، بدیع و بو شاشد، اما معمولاً در ارائه یک تحقیق الراماتی هست که نگارنده را مانگیریم به رعایت آن‌ها می‌کند در کشوری همچون کشور ما که اعقادات و فرهنگ حاصل خود را دارد، معمولاً از طریق برای انتقال معاهمن معابی، پیام‌های احلاقی و کارکردهای انسدادی استفاده می‌شود و حنا به احترام چنین طرایه‌ایی نامی ویژه (طریق فاحر) برایشان در نظر گرفته‌اند ما هم در این‌جا بدون هیچ موضع‌گیری حاصل، سوار بر همین موضع شده‌ایم

طریق مجموعه‌ای از مصامیں گویاگوون است که فقط ناقال‌های

شاهسواری (معکشی)، که بعد از اسلام به عمرکشان تبدیل شد، اشاره کرد^۱ یونانیان باستان همچون سیاری از حوامع هم‌عصرشان برای شادی اهمیتی در حور قابل بودید این شادی که سشن‌تر در قالب حشواره‌های مختلف نمود داشت، اعل حسنه‌های دیسی داشت که باعث می‌شد صنم پرداختن مردم به اعمال دیسی مرسوم، از ریح‌های اقتصادی آن‌ها سر کاسته شود برگاری و گسترش حشنهای و حشواره‌ها، که در هر حامعه‌ای به اشکال گویاگون برگار می‌شد، به ایجاد انواع گویاگوبی از مراسم‌های حاصل منجر شد که در صنم، دارای گویه‌هایی از رقص، آوار و موسقی بودند برای نموده، در یونان، مایا و انواع آن، یعنی تراژدی و کمدی، از دل همین مراسم‌ها و آیین‌ها به وجود آمد

مایا کمدی در آثار و در گویه‌های اولیه و اسحاق‌یافته‌ی انتدایی، از هر گویه قیدی رها بود و احراسیدگان قیود احلاقی را رعایت نمی‌کردند به این معنا که نمایش‌ها بیش‌تر سانگر بدله‌گویی‌های رسیده و اعل عیراحلاقی بودند که هدف‌شان تنها سرگرمی و ایجاد حده‌ی صرف بود، به گویه‌ای که حتا گاه مابع حصور ریان عصیف در این گویه اجتماعات می‌شد نیز این سال‌ها گذشت تا مادرگویی‌های مختلف در اندیشه و هدف نمایش‌های کمیک، کمدی از سطح عامیانه و سک، به گویه‌ای والا تبدیل شود به تعمیری بهتر، کمدی مهای درون‌مایه‌ی انتقادی، شوحی‌های سک‌مانه‌ای است که راهی به کمال هری ندارد السه این همان مسئله‌ای است که ماسعانه کمدی‌های بحستن کمتر واحد آن بودند بعدها با شکل‌گیری گویه‌های مسحوم‌تری از کمدی، شاهد آیم که اولس شخصیت‌های قالی کمدی با توجه به همین اصل مهم، یعنی درون‌مایه‌ای که سانگر تعرص و استهراي می‌سازد رشت بود، آفریده شدید شخصیت‌هایی مثل ایگل و مراح (طفلی)، دورو و رنکار، شکم‌برست و دله، حسیس، فکلی، لافرن و دروغ‌گو که مایه‌ارای آن‌ها را می‌توان در هر حامعه‌ای یافت و مشاهد کرد

ویژه‌اش بیان می‌شود و درست در هنگام بیان، عنوان طر به حود می‌گیرد طر طرفی بیست که مناس بآ محتوای را ناید برایش فراهم آورد، محتوایی است ما شرایط حاسی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی که حود، قالب حویش را همچون پیله در اطراف حود می‌تد (مودیان، ۱۳۸۱ ۱۲۵)

نایز این برای انتخاب و ایجاد قالب مناس باگریریم تا هرچه بشن‌تر با محتوای طر آشا شویم و برای این کار هم محتاجیم تا به ریشه‌ها، معاهیم، برحی از تعاریف در مورد طر و در بهایت، به ویژگی‌ها، ماهیت و الگوهای آن، تا حد امکان پردازیم
نایز داشت برای دست‌نایی به محتوایی مطلوب حبیت یک متن طر، موارد ریر صروری است

- ۱ اطلاعات عمومی و جهان‌بیی مشخص و حاصل بوسیله،
- ۲ رصد دقیق و قایع اطراف و عربال کردن آن‌ها بر اساس شرایط و نکاتی که در این فصل بیان شده است (از حمله جهان‌شمول بودن، عمق و در عین حال سادگی و ملموس بودن محتوای طر، به رور بودن و)،
- ۳ ارایه‌ی محتوا به گویه‌ای که قدرت لدت کشف و قایع آن را به محاط داده و بین وفایع نامریوط، ارتاطی مسطقی برقرار نماید

خش اول ریشه‌ها^۱

بهره‌مندی انسان از شادی و حده برای ردودن ناکاستن از دردهای رینگی، امری پدیرفتی و اثبات شده است گو اس که نا بررسی سیر تاریخی حوامع مختلف، شاهد آیم که انسان، به ویژه هنگامی که از نظر شرایط رینگی در وضعیت قابل قولی به سر می‌برد، از هیچ تلاشی برای شادی و شاد ریستن فروگدار نکرده است برای مثال، می‌توان به برحی معزکه‌های حشنهای مرببور روی و